

Otevřený dopis RNDr. Danielu Vaňkovi

Vážně se ohrazujeme proti nehorázným a lživým tvrzením, která šíří RNDr. Daniel Vaněk Ph.D. v rozhovorech s českými médii (např. DVTV 26. 6. 2017, časopis Týden, publikováno 24. 6. 2017) a ve kterých zpochybňuje nejen odborný průběh exhumace těla P. Josefa Toufara, která proběhla v listopadu 2014 v Praze na Ďáblickém hřbitově, ale dokonce napadá samotnou pravost Toufarových ostatků.

Exhumace byla připravována řadu měsíců a za velkého zájmu médií, organizoval ji Magistrát hl. města Prahy ve spolupráci s Toufarovou rodinou a biskupstvím Hradec Králové. Na samotné exhumaci se podílel tým specialistů, složený z předních odborníků působících na nejrenomovanějších pracovištích této země: antropologové z Národního muzea, archeologové Národního památkového ústavu, soudní lékař z Ústavu soudního lékařství v Brně, soudní znalec v oboru forenzní genetiky a specialista na agendu pohřebnictví z Ministerstva pro místní rozvoj, odborníci ze Správy pražských hřbitovů. A exhumace proběhla zcela v souladu s platným právním řádem ČR.

Daniel Vaněk tvrdí, že „nikdy nebyly zveřejněny výsledky genetické analýzy, navíc to dělala laboratoř, která nemá relevantní zkušenosti s DNA identifikací kosterního materiálu.“ Výsledky genetické analýzy byly publikovány jak na tiskové konferenci, tak knižně, a jsou dostupné široké veřejnosti. Byly také zveřejněny pro odbornou veřejnost na tradičním celostátním soudně lékařském setkání v roce 2016 na XXIV. Ostravských dnech forezních věd a na mezinárodní konferenci Forensica 2016.

Laboratoř, kde byly zkoumány Toufarovy ostatky, je znaleckým pracovištěm v rámci oddělení forenzní genetiky, zapsaným od roku 2009 v I. Oddíle seznamu znaleckých ústavů pro obor Zdravotnictví a obor Kriminalistika, a může tak provádět vyšetření spadající do oblasti identifikace osob a jejich příbuznosti. Navíc se každoročně úspěšně účastní externích kontrol kvality profilování DNA.

K tvrzení pana Vaňka, v němž zpochybňuje práci antropologů a archeologů na Ďáblickém hřbitově a poškozuje tím dobré renomé institucí a odborníků, kteří se podíleli na celé akci, je možno uvést následující: O plánované exhumaci bylo informováno vedení pražského pracoviště Národního památkového ústavu, odborné organizaci památkové péče zřízené Ministerstvem kultury ČR a požá-

dáno o odborné zajištění celé akce. Archeologové NPÚ připravili projekt odborné asistence při exhumaci ostatků, který byl zaslán vedení Archeologického ústavu AV ČR k posouzení. Z pohledu garanta archeologické činnosti nebylo možné tuto akci v právním slova smyslu považovat za archeologický výzkum, jelikož celá exhumace probíhala na funkčním pohřebišti, jehož provoz se musí řídit ustanovením zákona č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a provozním řádem provozovatele. Vzhledem k uvedenému faktu zástupci této instituce přijali navržený postup bez připomínek a ocenili odborně komplexní a nadstandardní zajištění celé akce. Ředitel Archeologického ústavu se ve svém vyjádření neztotožnil s názory pana dr. Vaňka, které prezentoval na tiskové konferenci dne 20. 11. 2014. Na zmíněné tiskové konferenci pan Vaněk napadal realizaci exhumace, včetně nesprávného tvrzení o porušení zákonných povinností celého realizačního týmu. Tyto své neseriózní názory, které jsou diametrálně odlišné od vyjádření vedoucího zástupce odborné instituce, tak od skutečné realizace exhumace, Vaněk nyní znovu opakuje a úmyslně tak mate veřejnost.

Vaněk tvrdí, že exhumací jednotlivce, v tomto případě Josefa Toufara, bylo zvýhodnění jedné osoby na úkor jiných, že se „dělo kádrování po smrti“ a že tedy bylo „neetické vůči dalším obětem v masových hrobech.“ Kdyby si Vaněk zjistil alespoň základní fakta o d'áblickém hřbitově, dozvěděl by se, že tam před exhumací Josefa Toufara proběhlo již několik individuálních exhumací obětí politických represí. O Toufarovu exhumaci usilovala rodina a číhoštská farnost od šedesátých let několikrát a z řady obětí, nacházejících se na d'áblickém hřbitově, se pouze k zahrabání umučeného těla Josefa Toufara zatím našla podrobná dokumentace. Navíc to byla právě Toufarova exhumace, která k pozapomenutému tématu masových hrobů přivedla pozornost veřejnosti a jedním z jejích pozitivních výsledků je prohlášení d'áblického hřbitova Národní kulturní památkou. Podklad pro prohlášení připravili právě odborní pracovníci NPÚ, kteří se na celé akci v roce 2014 podíleli.

Pokud pan Vaněk kritizuje individuální exhumaci Josefa Toufara, je v této souvislosti dobré připomenout, že to byl právě Daniel Vaněk, který svoji privátní firmu nabízel v době příprav organizátorům Toufarovy exhumace. Ve svém dopise z 25. ledna 2014, adresovaném pražskému magistrátu, podotkl: „Pokud někdo lokalizuje místo s kostrou pátera Toufara, a budu mít k dispozici srovnávací materiál někoho z jeho příbuzných, tak analýzu provedu. Projekt Toufar by byl tedy poměrně snadno proveditelný.“ Jeho služby – především z důvodu neobyčejně

vysokých finančních nároků - organizátoři nevyužili a dali přednost jiné laboratorii. Patrně proto dnes, zhrzeně a mstivě, nanáší na práci druhých ubohé lži. Je tak evidentní, že původně neměl vůbec nic proti individuální exhumaci, ostatně se již předtím několikrát o individuální exhumaci obětí komunistického režimu neúspěšně pokusil.

Rozhodně se musíme ohradit proti Vaňkovu tvrzení o nedostatku piety a úcty vůči tělesným ostatkům, s nimiž bylo během Toufarovy exhumace nakládáno. Celý průběh exhumace byl doprovázen církevními obřady za zesnulé, s tělesnými ostatky bylo nakládáno dle všech příslušných norem a byly pietně uloženy zpět na stejné místo, přičemž vše bylo velmi pečlivě zdokumentováno dle všech vědeckých standardů.

Exhumace P. Josefa Toufara měla jednoznačnou podporu Konfederace politických vězňů a po vyjasnění i Sdružení bývalých politických vězňů. Díky exhumaci se obě organizace spojily a společně s dalšími oslovily měsíc po exhumaci 14. prosince 2014 předsedu vlády ČR, aby začala řešit problematiku péče o hromadné hroby obětí komunistického režimu. Samozřejmě vítáme snahy připomenutí všech obětí totality, a pokud to bude možné i nalezení jejich ostatků. Nalezení ostatků P. Josefa Toufara chápeme jako skromný příspěvek k této snaze, která je nám drahá.

Rodina Cvetlerova, příbuzní Josefa Toufara

Mgr. Miloš Doležal, spisovatel a publicista

P. Doc. PhDr. Tomáš Petráček Ph.D., Th.D.,
postulátor procesu beatifikace P. Josefa Toufara

Mgr. Jan Havrda, Národní památkový ústav, ú. o. p. v Praze

MUDr. Jan Krajsa, Ph.D., soudní lékař

RNDr. Tomáš Hudeček, Ph.D., v letech 2013–2014 primátor hl. města Prahy

Ing. Eva Vorlíčková, v letech 2011–2014 radní hl. města Prahy